

انترناسیونال

۶۲

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-communist Party of Iran

جمعه، ۲۹ آبان ۱۳۸۳، ۱۹ نوامبر ۲۰۰۴

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416

anternasional@yahoo.com

سردبیر: محسن ابراهیمی

اعتراضات دانشجویی: معانی و مفاهیم!

مرتضی کیوان از تهران

صفحه ۳

جامعه در انتظار اقدام شماست!

پیام علی جوادی به کارگران در رابطه با ۱۶ آذر

صفحه ۳

در ۱۶ آذر

یک گام بلند به سوی تحقق آزادی و برابری بردارید!

مصاحبه با علی جوادی

معاصر ایران است، ۱۶ آذر روز اعلام "آزادی و برابری" بمشابه جوهر و چکیده خواستهای مردم معترض در تلاش و تکاپو برای یک زندگی بهتر و انسانی است. اگر در ۱۸ تیر مردم اعلام کردند

صفحه ۲

باید به عنوان روزی که مردم جوهر مطالبات و خواستهای خود را بیان و تثبیت میکنند شناخته شود. در تاریخ برخی روزها بیان خلاصه و فشرده تاریخ و مبارزات معینی هستند. اگر ۱۸ تیر روز اعلام حکم سرنگونی تمام و کمال رژیم جمهوری اسلامی در تاریخ

علی جوادی: تلاش و هدف ما این است که ۱۶ آذر را به یک روز اعتراض گسترده و سراسری علیه جمهوری اسلامی و روز تحکیم و تثبیت "آزادی و برابری" در جامعه تبدیل کنیم. ۱۶ آذر روز "نه" به جمهوری اسلامی است. ۱۶ آذر در جامعه و افکار عمومی

انترناسیونال: ۱۶ آذر فرا میرسد. دانشجویان در جنب و جوش اعتراضی وسیع هستند. حزب کمونیست کارگری کمپین وسیعی برای این روز اعلام کرده است. شما مسئول و سخنگوی این کمپین هستید. این کمپین چه اهداف مشخصی را دنبال میکند؟

ستون اول حمید تقوایی

پیام بمناسبت سیزدهمین سالگرد تاسیس حزب کمونیست کارگری ایران

سیزده سال از فعالیت و مبارزه بی وقفه حزب ما علیه جمهوری اسلامی و در مقابله با اسلام سیاسی و نابرابری و بیحقوقی انسانها در چهار گوشه دنیا میگذرد. حزب و جنبشی که منصور حکمت بنیاد گذاشت امروز به یک نیروی سیاسی شناخته شده، محبوب و پرنفوذ تبدیل شده است. امروز همه حزب کمونیست کارگری را بعنوان پرچمدار آزادی و برابری و مظهر سوسیالیسم و انقلاب برسمیت میشناسند. حزبی که هر روز بخش وسیعتری از کارگران و جوانان و زنان و کل مردم معترض جامعه به سیاستها و شعارهایش روی میآورند. حزبی که جنبش سرنگونی و کل جامعه را مدام بجلو رانده، به چپ سوق داده، و رادیکالیزه کرده است. حزب ما ستون فقرات جنبش سرنگونی علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی است، حزب مدافع و پرچمدار انقلاب در برابر کل اردوگاه حکومت اسلامی و دولتهای غربی و نیروهای اپوزیسیون راست است. حزب ما حزب ۱۶ آذرها و ۱۸ تیرها، حزب "آزادی برابری حکومت کارگری"، حزب "سوسیالیسم بپا خیز برای رفع تبعیض" است. حزبی که می رود تا انقلاب آتی ایران را سازماندهی و رهبری کند و به پیروزی برساند.

اما دامنه فعالیت و نفوذ حزب ما به

صفحه ۳

توافق آی ال او با جمهوری اسلامی ضدیت آشکار با طبقه کارگر در ایران

جدیدی بین دو طرف انجام گرفت. بر اساس این توافق آی ال او میپذیرد که شوراها اسلامی با تغییراتی در قوانین و آیین نامه های مربوطه، شرایط مندرج در مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ این سازمان را برآورد میکنند. بنا به گزارشات قرار است با توافقات اخیر با تغییر

صفحه ۴

در مقابل عمل سنگسار "باید همه ساعتها از حرکت بایستند"، ولی ساعتها تیک تیک میکنند و مینا احدی مبارزه اش را ادامه میدهد.

مینا احدی علیه اسلام سیاسی و سنگسار همراه با پرتره بزرگی از او تحت عنوان "مینا احدی در آلمان قویترین مبارز علیه سنگسار و فعالیتهاش امروز بیش از همیشه مورد توجه" چاپ کرده است. بخشهایی از این نوشته را در پایین میخوانید:

صفحه ۴

از روزنامه سراسری
Welt am sonntag در آلمان

تیل-راشتولدت در این روزنامه
مقاله بلندی در باره فعالیتهای

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

مصاحبه با علی جوادی

که چه نمیخواهند، در ۱۶ آذر اعلام کردند که چه میخواهند.

انترناسیونال: حزب مشخصی روی چه شعارهایی و چه مطالباتی به عنوان شعارها و مطالبات اصلی در اعتراضات این روز تاکید میکنند؟ و چرا این شعارها و این مطالبات مورد تاکید است؟ محوری ترین شعار و محوری ترین مطالبه در این روز کدام است؟

علی جوادی: شعارهای محوری که در این روز باید برجسته شود همان خواستههای پایه ای مردم هستند. در ۱۶ آذر، شعار "نه به جمهوری اسلامی، نه به تمامیت حکومت مذهبی باید در کنار شعار "آزادی و برابری" در تمامی تجمعات این روز شعارهای محوری و اساسی باشند. این دو شعار پایه ای جوهر مطالبات و خواستههای اعتراضی مردم را در این دوره تشکیل میدهند.

جمهوری اسلامی باید سرنگونی شود. این خواست و مطالبه مردم است. سرنگونی رژیم اسلامی پیش شرط هر گونه تحول پایه ای و هر گونه بهبودی در زندگی مردم است. از طرف دیگر مردم آزادی میخواهند، مردم میخواهند برابر باشند. و شعار آزادی و برابری این خواست و مطالبه مردم را تماما منعکس میکند. این شعارها در عین حال متحد کننده است. قدرت بسیج و گرد آوردن نیروی میلیونی مردم را بر زیر پرچم آزادیخواهانه چپ و سوسیالیسم دارد.

در کنار این شعارها باید خواست جامعه برای آزادی و برابری زن را در تمامی تجمعات بیان کرد. باید شعار "نه به آپارتاید جنسی"، "نه به حجاب اسلامی"، "نه به ستم بر زن" را فریاد زد. مردم از اسلام و حکومت اسلامی بیزارند، باید این خواست را که در شعار "دست مذهب از زندگی مردم کوتاه" بیان میشود، در اعتراضات منعکس کرد. شعار "آزادیهای بی قید و شرط سیاسی"، "لغو مجازات اعدام"، "آزادی زندانی سیاسی" نیز جایگاه همیشگی خود را در هر اعتراضی ایفا میکنند.

اما دوست دارم چند کلمه ای در باره "آزادی و برابری" صحبت کنم. بنظر شعار و مطالبه آزادی و برابری نقش محوری و تعیین کننده ای در

این اعتراضات دارند. این خواست پایه ای و آرمانی مردم است. شاخص سعادت و خوشبختی جامعه است. همه جانبه و عمیق است. آزادی و برابری فقط مفهوم و مطالبه ای سیاسی و حقوقی نیست. علاوه بر این اجتماعی و اقتصادی است. آزادی یعنی خلاصی، یعنی رهایی از قید و اسارت. آزادی در دوران معاصر تنها با آزادی از قید انقیاد و اسارت طبقاتی ممکن است. برای تحقق آزادی باید مناسبات اقتصادی و سیاسی ای را که آزادیهای حقوقی و سیاسی و امکان عمل و حیطه اراده انسانها را به بند کشیده است در هم شکست. برابری هم، چنین جایگاهی دارد. مفهومی صرفا حقوقی نیست. محدود به لغو و در هم شکستن آپارتاید جنسی و نابرابری نفرت انگیز زن و مرد و فرودستی زن نیست. بلکه به معنای برابری در برخورداری از مواهب زندگی است. به معنای برابری اقتصادی و برابری مادی در شرایط زیست و زندگی است. آزادی و برابری تنها در یک جمهوری سوسیالیستی ممکن و عملی است.

انترناسیونال: همزمان با جنبش و جوش اعتراضی در دانشگاهها، حکومت اسلامی بساط سرکوب اش را مجددا فعال تر کرده است. چقدر این ترفند حکومت اسلامی موثر خواهد بود؟ چگونه میتوان این تلاش حکومت اسلامی برای رعب آفرینی را خنثی کرد؟

علی جوادی: این جمهوری اسلامی است. حکومت ترور و وحشت و ارباب است. اما همین حکومت در سراسر سقوط و سرنگونی قرار گرفته است. ابزار سرکوبش راه حل نجاتش نیست. برعکس باعث جری تر شدن بیشتر مردم میشود. کلا راه فرار و نجاتی ندارد. این اقدامات ایذایی هم دارویی برای درمان دردهای بیکران این رژیم نیستند. تنها مرگ جمهوری اسلامی به دردمش پایان خواهد بخشید.

این يك مبارزه ای آشکار و همه جانبه است. همانطور که ما و مردم به استقبال ۱۶ آذر میرویم، حکومت اوپاش اسلامی نیز خود را برای مقابله با این روز اعتراضی دارد آماده میکند. تهاجم به دانشگاهها

و تلاش برای ایجاد فضای ارباب تکتیک شناخته شده رژیم است. ما نیز باید با علم به این واقعیت سیاست عملی خود را به پیش ببریم. قدرت ما در نیرویی است که به گرد پرچم آزادی و برابری گرد می آوریم. برای خنثی کردن اقدامات رژیم باید همه جانبه تر و سراسری تر به استقبال این مصاف سیاسی رفت. نباید مبارزه برای برگزاری موفق ۱۶ آذر به نیروی دانشجویان و محصلین و معلمان خلاصه شود. ۱۶ آذر روز اعتراض همگانی است. دانشگاه مرکز این اعتراض است اما تمامی نیروی مبارزاتی نیست. دانشجویان و معلمین و دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب باید پرچمدار گرد آوردن نیروی وسیعی برای برگزاری موفق این روز باشند. کارگران باید بتوانند نقش خود را در این روز ایفا کنند. اگر کارگران متشکل پا به این میدان اعتراض بگذارند، اگر زنان پرچم آزادی و برابری را در این روز همگانی و سراسری کنند، اگر مراکز تحصیلی اعلام کنند که در این روز کلاسهای درس دایر نخواهد بود، آنگاه مسلما شاهد خنثی شدن تقلابهای رژیم اسلامی خواهیم بود.

انترناسیونال: سال گذشته در اعتراضات دانشجویان در روز ۱۶ آذر پرچم بزرگ آزادی و برابری و همچنین پرچمهایی در حمایت از کارگران پتروشیمی توسط دانشجویان برافراشته شد. جایگاه این حرکت در کل جنبش سرنگونی طلبانه مردم چیست؟ همچنین بخشهای دیگر مردم در این روز چه نقشی برای قدرتمندتر کردن جنبش اعتراضی میتوانند داشته باشند؟

علی جوادی: ۱۶ آذر سال گذشته جایگاهی تاریخی در تحولات سیاسی آتی ایران بخود اختصاص داده است. آنچه در سال گذشته اتفاق افتاد به ۱۶ آذر معنا و مفهومی دیگر داد. ۱۶ آذر اکنون خصلت نمای مطالبات مردم برای آزادی و برابری است. روز آزادی و برابری است. نشان عزم مردم برای تحقق مضمون و محتوای نظامی است که باید با سرنگونی رژیم اسلامی جایگزین آن شود. پرچم سرخ آزادی و برابری بیان گویای این خواست جامعه بود. رویداد ۱۶ آذر در عین حال دست ردی بر آلترناتیو اپوزیسیون راست و محافظه کار

بود. مردم اعلام کردند که نه به دنبال موشکهای کروز و بمب افکنهای ارتش آمریکا و نه به انتظار "ناجی" و "قهرمانی" برای آزادی و رهایی از شر رژیم اسلامی هستند. علاوه بر این ۱۶ آذر تمایل و اراده مردم برای اتحاد بخشهای مختلف جامعه را نشان داد. به نقش و جایگاه طبقه کارگر در تحولات حاضر اشاره کرد. شعار حمایت از کارگران پتروشیمی که درگیر اعتراض با رژیم بودند بیان سمبلیک این سیاست و باور مردم بود.

برگزاری موفق ۱۶ آذر منوط به شرکت گسترده و همه جانبه کارگران، زنان و جوانان در این اعتراضات است. کارگران با برگزاری مجامع عمومی در این روز میتوانند به استقبال ۱۶ آذر بروند. قطعنامه ها و بیانیه های کارگران در کلیه مجامع دانشگاهی باید قرائت شود. رهبران کارگری باید این پیامهای مجامع عمومی کارگران را در تجمعات این روز قرائت کنند.

انترناسیونال: موثرترین شکل سازمانیابی دانشجویان چه در يك دانشگاه و چه در سطح سراسری چیست؟

علی جوادی: سازمان جوانان کمونیست فراخوان ایجاد مجامع عمومی دانشگاهی و ایجاد شوراهای توده ای دانشجویان را داده است. به نظر من هم برگزاری منظم مجامع عمومی در دانشگاهها،

روتین کردن این مجامع عمومی و ایجاد شوراهای توده ای در محیط دانشگاهها آن ظرف مناسب برای تشکل در محیطهای علمی و آموزشی است که دانشجویان را قادر میکند کنترل فضای سیاسی دانشگاهها را با قدرت در دست گیرند. از طرف دیگر انجمنهای آزادی و برابری در سطح سراسری، در سطح محلات، در محیطهای کار آن ظرفی است که میتواند تمامی کسانی را که خواهان مبارزه برای يك زندگی بهتر، برای آزادی و برابری هستند، متشکل کند. هم اکنون ما شاهد شکل گیری انجمنهای آزادی و برابری هستیم. به کارگران حومه تهران برای ایجاد انجمن آزادی و برابری بهار درود میفرستم.

انترناسیونال: در آخر، پیامتان برای دانشجویان و مردمی که خود را برای اعتراضات روز ۱۶ آذر آماده میکنند چیست؟

علی جوادی: ۱۶ آذر را به يك روز موفق و بیاد ماندنی در تحولات سیاسی ایران تبدیل کنید. در ۱۶ آذر يك گام بلند به سوی تحقق آزادی و برابری بردارید. از هم اکنون فضای شهر را قطعی کنید. اعلام کنید که ۱۶ آذر کلاسها تعطیل هستند. سوژه درس و آموزش در ۱۶ آذر، مبارزه گسترده برای آزادی و برابری است. شرکت همگان در این "کلاس" ضروری است. *

دو نامه از ایران

نامه به علی جوادی

روزبه از ایران

این حرف دل بچه های کوی دانشگاه تهرانه. تو صدای فریاد ملت ایرانی. تو با این برنامه ها آتیش به عبای ملاها زدی. تو دوست و یار همه جوانای ایران شدی. وقتی برنامه هاتو میبینیم اشک تو چشممون جمع میشه. ممنونیم ازت. ادامه بده و ما را پشتیبان خودت بدون آقای دکتر جوادی عزیز. جوادی دوست داریم. جوادی جوادی حمایت میکنیم.

نامه به علی جوادی و آذر ماجدی

عباس از ایران

سلام علیکم. من همون طلبه هستم از قم. آقا یادی از ما نمیکند؟ برنامه هاتونو میبینم همیشه. یکی از دوستای حزب اللهیم هم به جمع من و همسرم اضافه شده و میاد منزل ما و شما رو میبینه. این آقا جوادی خیلی اینجا طرفدار پیدا کرده. تو فرمانیه قم گفتند این دفعه باید از دار و دسته علی جوای و کمونیستها خیل حواسها رو جمع کرد. گفتند این کمونیستها اهل سازش نیستند اگه دانشگاه رو بگیرن دستشون، کار نظام با کرم الکاتبین است. ما که خوشحالیم از ناراحتیه رژیم کند و کثافت. استوار باشید. خدا نگه دار.

پیام علی جوادی به کارگران به مناسبت ۱۶ آذر جامعه در انتظار اقدام شماست!

رفقای کارگر

۱۶ آذر روز تجمع و اعتراض است. روز اعلام "نه" سراسری به جمهوری اسلامی است. روز "آزادی و برابری" است. باید به استقبال این روز رفت. برگزاری با شکوه و موفق ۱۶ آذر به اقدام و تلاش شما گره خورده است. نقش شما تعیین کننده و حیاتی است.

رفقای کارگر

پرچم آزادی و برابری اکنون در جامعه به اهتزاز در آمده است. این پرچم و آرمان اجتماعی و آزادیخواهانه شما برای رهایی انسان و جامعه است که با شفافیت و انسجام در جامعه بر افراشته شده است. این افق برابری طلبی و انسانی شماست که در جامعه فریاد زده میشود. این پرچم رهایی و خلاصی از قید و بند مناسبات سرمایه داری است که در راس اعتراضات جامعه قرار گرفته است. آزادی و برابری پرچی علیه استثمار و نابرابری اجتماعی و اقتصادی و سیاسی و حقوقی است. حضور گسترده و همه جانبه شما در پیشروی و تثبیت این افق و آرمان در جامعه حیاتی و تعیین کننده است.

رهبران کارگری، کارگران سوسیالیست

نقش شما رهبران و فعالین عملی جنبش کارگری در سازماندهی و هدایت اعتراضات کارگری اساسی و انکار ناپذیر است. از هم اکنون برای تدارک موفق روز ۱۶ آذر شروع به سازماندهی و تدارک کنید؟ از هم اکنون زمان برگزاری مجمع عمومی کارخانه را تعیین و فراخوان تشکیل آن را دهید؟ از هم اکنون پیشنویس قطعنامه و بیانیه های لازم برای ابراز همبستگی و اعلام مطالبات و خواسته های خود در ۱۶ آذر را تهیه کنید. از هم اکنون در محافل و شبکه های فعالین کارگری پیرامون چگونگی شرکت در تجمعات اعتراضی و هماهنگ کردن عمل مستقیم کارگری بحث و گفتگو کنید؟ باید دست به کار شد! جامعه در انتظار اقدام شما در ۱۶ آذر است.

علی جوادی

۱۷ نوامبر ۲۰۰۴

از صفحه ۱ ستون اول: پیام حمید تقوایی

ایران محدود نمیشود. حزب منصور حکمت، حزبی که سیزده سال قبل در برابر جهان سیاه پس از اضمحلال بلوک شرق قد برافراشت و پرچم مارکسیسم و کمونیسم را در جهان برافراشته نگاهداشت، امروز نه تنها در جنبش سرنگونی و در تحولات سیاسی ایران، بلکه در سطح جهانی نیز در برابر اسلام سیاسی و در دفاع از انسانیت و آزادی و برابری به یک نیروی مطرح و موثر بدل شده است. این حزب کنفرانس برلین، حزب مقابله با قتلهای ناموسی و حجاب کودکان در اسکانیدیناوی، حزب بازدارنده برپا شدن بساط دادگاههای شریعه در کانادا، حزب سازمانده کمیون و ائتلاف جهانی علیه سنگسار، حزب جهان متمدن در برابر دو قطب تروریسم اسلامی و تروریسم دولتی غرب، و حزب ملجأ پناهندگان و آوارگان در چهار گوشه دنیا است. امروز در ایران و در

جهان حزب کمونیست کارگری تجسم و نماینده واقعی و عملی آرمانهای انسانی و رادیکالی است که منصور حکمت از همان آغاز فعالیت سیاسی اش در انقلاب ۵۷ پرچم آنرا برافراشت و همواره نماینده و مظهر آن بود. منصور حکمت دیگر در میان ما نیست اما اهداف و آرمانهای سوسیالیستی و انقلابی او همچنان فرا راه حرکت و مبارزه ماست. در سالگرد تشکیل حزب یاد منصور حکمت را گرامی میداریم و یکبار دیگر همصدا با او اعلام میکنیم که کمونیسم را در ایران پیروز خواهیم کرد. آینده از آن ماست.

زنده باد حزب کمونیست کارگری
زنده باد منصور حکمت
حمید تقوایی دبیر کمیته مرکزی
حزب کمونیست کارگری ایران

۱۷ نوامبر ۲۰۰۴، ۲۷ آبان ۱۳۸۳

اعتراضات دانشجویی: معانی و مفاهیم

مرتضی کیوان از تهران

آنها باید در نیروهای سیاسی رادیکال چه جستجو کرد. آنچه که صحت این ادعا را اثبات میکنند خواست دانشجویان مبنی بر جمع کردن بساط بسیج و نماینده رهبری از دانشگاه هاست.

در جریانات اخیر آنچه که خود نمایی میکنند نیاز دانشجویان و جنبش دانشجویی به تشکلهایی است که این حرکات را سازماندهی و هدایت کند و با مشارکت و تقسیم کار مناسب در میان دانشجویان معترض بیشترین نتیجه را از چنین تحرکاتی به دست آورد. امروز این تشکلهای چیزی نیستند جز شوراهای دانشجویی.

با توجه به در راه بودن ۱۶ آذر میتوان اعتراضات اخیر را به اعتراض سراسری ۱۶ آذر پیوند زد. لازمه اینکار ایجاد شبکه ای از فعالین دانشجویی و اجتماعی است که بتوانند با اطلاع رسانی و جلب حمایت گروههای مختلف در جامعه ۱۶ آذر را به روز اعتراض عمومی تبدیل کنند. *

شتم افراد و کسانی که ربط چندانی به موضوع ندارند، میبپردازند. این مساله شاخص مناسبی برای تشخیص تناسب قوای اجتماعی است. همچنین میتوان به میزان هراس نیروهای اصلی سرکوبگر در مقابله با اجتماعات و اعتراضات جوانان و مردم معترض پی برد.

دوما، عکس العمل دانشجویان به این عمل اسلاميون است. دانشجویان با حمله به ساختمان بسیج دانشگاه و شکستن در و پنجره آن، در پی دستگیری و محاکمه نماینده ولی فقیه میشوند اما نامبرده به مسجد میگریزد. دانشجویان نیز با تحصن در مقابل مسجد و اعلام اینکه تا رسیدن به خواسته هایشان به تحصن ادامه میدهند، عملاً مسجد را محاصره کرده و مانع از فرار نماینده ولی فقیه مسلمین میشوند. این عمل دانشجویان نشاندهنده پایان تفوق خطوط رفرمیستی بر فضای اعتراضی دانشگاههاست. مقابله با ارادل حکومت اسلامی و عقب راندن آن نیاز به رادیکالیسمی دارد که

در روزهای اخیر فضای اعتراضی در دانشگاههای سراسر کشور رو به گسترش است. در پی حوادث هفته گذشته در دانشگاه علم و صنعت یعنی ربودن رییس دانشگاه توسط ارادل و اوایش حزب الله و ضرب و شتم وی متقابلاً حمله دانشجویان معترض به ساختمان بسیج دانشجویی و محاصره و عدم اجازه خروج به نماینده ولی فقیه از مسجد دانشگاه، دانشگاههای دیگری در تهران و سایر شهرها نیز به این اعتراض پیوسته و خواهان پیگیری و مجازات عاملین این حمله وحشیانه گردیده اند. این اعتراضات و تجمعات میتوانند پیش در آمد روز ۱۶ آذر باشد. در حوادث اخیر دانشگاه علم و صنعت و اعتراضات دانشجویان متعاقب این حوادث چند نکته قابل توجه است:

اول اینکه حزب الله و آدمکشان اسلامی جرت حمله به تجمعاتی را که دانشجویان و جوانان در آن حضور دارند را از دست داده اند. اما برای نشان دادن حضور خود به ضرب و

سائروز انقلاب سوسیالیستی اکتبر در تورنتو

سخنرانان:

حمید تقوایی: لیدر حزب کمونیست کارگری ایران
علی جوادی: از دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران
عصام شکری: از رهبری حزب کمونیست کارگری چپ عراق

موزیک زنده و هنرنمایی گروه خورشید خانوم
ورودی: ۱۰ دلار همراه با شام

زمان: شنبه ۲۰ نوامبر، ساعت ۷ تا ۱۱ شب
مکان: Cecil Community Centre, 58 Cecil Street
(Spadina & College)

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران - شرق کانادا
حزب کمونیست کارگری چپ عراق

تظاهرات حزب به مناسبت ۱۶ آذر

به مناسبت فرا رسیدن ۱۶ آذر حزب در روزهای ۴ دسامبر و ۶ دسامبر در برابر سفارتخانه های حکومت اسلامی در کشورهای مختلف تظاهرات و پیکت برگزار خواهد کرد.

آلمان (فرانکفورت، کلن)

سوئد (استکهلم، مالمو، گوتنبرگ)

انگلستان (لندن)

نروژ (اسلو)

مکان و زمان دقیق تجمعات ۱۶ آذر در اطلاعیه های بعدی به اطلاع خواهد رسید.

تماس: کاظم نیکخواه تلفن ۰۰۴۷۷۸۷۶۷۳۸۱۱۹

ای میل: k.nikkhah@ukonline.co.uk

از صفحه ۱

در مقابل عمل سنگسار ...

اگر این سرنوشت‌های دردناک و وحشتناک (سرنوشت زنان محکوم به سنگسار) در غرب شناخته شده و مورد توجه و اعتراض قرار میگیرد، در اکثر موارد پشت این وقایع مینا احدی قرار دارد. او که ۴۸ سال دارد، در دنیا بعنوان مبارز فعال و سرشناس علیه سنگسار شناخته شده است. هشت سال است که وی با همسر و دو دخترش، در کلن زندگی میکنند. در اینجا او سه سال قبل "کمیته بین المللی علیه سنگسار" را بنیان گذاشت. او کمپین های جهانی را سازمان میدهد و افکار عمومی را از آخرین اخبار در مورد سنگسار مطلع میکند.

بعضی وقتها وقتی احدی نمیتواند جلوی یک حکم اعدام را بگیرد و روز و ساعت اعدام فرا

میرسد، او نیمه شب از جا بلند می شود، یا در روز در اتومبیل با خود فکر میکند: "الان دارند اعدام میکنند، الان وقتش رسید! مینا معتقد است در مقابل این اعمال "باید همه ساعتها از حرکت بایستد"، ولی ساعتها تیک تیک میکنند و احدی مبارزه اش را ادامه میدهد.

خیلی وقتها ۱۶ ساعت کار روزانه، فاکس و مایل کردن نامه های اعتراضی و سازمان دادن میتینگ و تظاهرات، برنامه روزانه اوست. او در این میتینگها

کارخانه به منزلش می آید، وقتی از اتوبوس شرکت پیاده میشود، می بیند که دهها پاسدار در اطراف خانه اش

رفت و آمد میکنند. مردان ریشو با لباس اوتیفورم سبز رنگ مخصوص پاسداران که کلاشینکف بر شانه دارند. همسر وی در آنجا دستگیر میشود و احدی به طرف خانه یکی از دوستانش می رود. از آن روز به بعد او روزنامه ها را میخواند که روزانه اسامی اعدام شدگان مخالف رژیم را چاپ میکنند. اسم همسرش را او چند هفته بعد در روزنامه می بیند.

امروز او دسترسی به میلیونها نفر دارد و به اکثر سازمانهای مدافع حقوق انسانی دسترسی دارد. وقتی او در افکار عمومی و در سطح علنی فعالیت میکند، در کمیسیونهای حقوق بشر نیز

گوشه های شنوایی پیدا میکنند. در پارلمان اروپا و بسیاری از پارلمانهای کشورهای اروپایی اکنون صدای اعتراض او را می شنوند. لیست بلند بالایی از افرادی که از طریق کمیتهایی که او سازمان داده است، از مرگ نجات یافته اند. بطور مثال آمنه لاول و صفیه حسینیه از نیجریه، زعفران بی بی از پاکستان و یا آبوکای ۱۸ ساله از سودان. و تعداد زیادی از زنان و مردان در ایران. در همه این موارد قضای های اسلامی و یا سیاستمداران حکومتی در مقابل اعتراضات جهانی کوتاه آمده و احکام را لغو میکنند.

ترجمه متن کامل این مقاله در باره مینا احدی را میتوانید در نشریه آزادی زن شماره ۹۱ بخوانید.

از صفحه ۱

توافق ای ال او با جمهوری اسلامی

آیین نامه های شوراها ی اسلامی و تجدید نظر در فصل ششم قانون کار، نقش این تشکلهای باند سپاهی جمهوری اسلامی باز تعریف گردد. ظاهرا انجام این توافق یکی از موانع عضویت جمهوری اسلامی در سازمان تجارت جهانی، یعنی پذیرش مقاله نامه های "آی ال او" را مرتفع کرده است.

مختلف و از جمله حزب کمونیست کارگری ایران مستقیما برای آی ال او ارسال شده و مدارکی که در کنگره های آن توسط برخی اتحادیه ها و تشکلهای کارگری ارائه گردیده برای شناخت وضعیت واقعی کارگران در ایران کافی است. هشت سال تمام است که آی ال او علیرغم تلاش شماری از اتحادیه های کارگری عضو خود، علیرغم افشاگریهای وسیع حزب کمونیست کارگری ایران که مورد تایید دهها اتحادیه عضو این سازمان قرار گرفته است و علیرغم اعتراضاتی که به حضور جمهوری اسلامی و شوراها ی اسلامی و خانه کارگش در صف اعضای این سازمان صورت گرفته، با جمهوری اسلامی و شوراها ی اسلامی و خانه کارگش مامشات میکند و امروز به سازشی آشکار با جمهوری اسلامی در تقابل با طبقه کارگر ایران رسیده اند. شوراها ی اسلامی و خانه کارگر تشکلهای زرد کارگری نیستند. اینها تشکلهای جاسوسی و سرکوب و خفقان علیه کارگران هستند، این که امروز اینها اعلام میکنند که شوراها ی اسلامی تشکلهای واقعی کارگران هستند برآستی شرم آور است. واقعیت اینست که شوراها ی

شود در برابر سازمانهای واقعی و رادیکال کارگری، کاری صورت دهد. سیاستگران این سازمان به این نتیجه رسیده اند که اتخاذ چنین سیاستی میتواند جلوی جنب و جوش کارگران برای متشکل شدن در تشکلهای رادیکال خود را بگیرند. اما این تلاشی عبث است. رشد رادیکالیسم در جامعه ریشه در وضعیت ویژه سیاسی ایران و حاکمیت جمهوری اسلامی دارد که آی ال او در بیست سال گذشته با آن مامشات کرده و در مقابل اعتراضات کارگران و کمیونست ها

شانه بالا انداخته است. رشد این روند را نمیتوان متوقف کرد. با این توافق سازمان بین المللی کار آشکارا در کنار جمهوری اسلامی و در مقابل خواستههای برحق کارگران قرار میگیرد. باید در مقابل سیاست مامشات آی ال او با جمهوری اسلامی ایستاد. باید نه تنها با نوشتن نامه های اعتراضی به آی ال او، در مقابل اتخاذ چنین سیاستی ایستاد، بلکه مجامع عمومی منظم کارگری را بر جمهوری اسلامی و آی ال او تحمیل کرد. *

کمک مالی به تلویزیون و رادیو انترناسیونال

لیست ۲

- عباس ایاغ ۵۰۰ دلار
- محمد کریمی ۵۰۰ دلار
- حیدر گوپلی و شایسته ۳۰۰ یورو
- علی محسنی و محبوبه ۵۰۰ یورو
- ایرج فرجاد و منیر ۱۰۰ یورو
- ماهانه
- کمیته برمن ۱۰۰ یورو ماهانه
- جمال خسروی و مریم صادقی ۱۰۰ یورو
- محمدامین کمانگر ۲۰۰ یورو
- بهمن خانی ۱۵۰۰ یورو
- محمد رضا ایلجانی ۵۰۰ یورو
- بهرام سروش ۱۰۰ پوند
- پونه راوی ۱۰۰ پوند
- پتی ۱۰۰ پوند
- رضا مرادی ۱۰۰ پوند
- رضا سیف نوری ۱۰۰ یورو
- کمیته برلین مبلغ ۲۷۵ یورو
- علی محسنی ۵۰ یورو
- دوست حزب از طریق علی محسنی ۱۰۰ یورو
- کمیته برمن ۲۰۰ یورو
- عبدالله صید مرادی ۳۰۰ یورو
- ستاره ناقدی ۱۰۰۰ کرون